

SOSPIRS

Un relat de: [PERLA DE VELLUT](#)
SOSPIRS

Regala'm la teua sort precisa
convertida en sospirs sublims,
fins demostrar al món la delícia
dins dels teus ulls navegant al mar.

L'esbós de la lluna m'invoca
i em fa l'ullet quan vaig pel carrer,
segueix dient pel mar gustós
que els sospirs són el teu serrell.

Ratllar el firmament harmònic
que estic essent i em perd
dins del teu alè etern.

M'agrada molt comptar els teus sospirs
que pugen a la il·luminació de la lluna,
esperant-te ja rep més que en el mar.

Els ulls de la meua ànima
brollen silenciosos fins
a la teua fina sinceritat.